

Udskriftsdato: 20. december 2025

KEN nr 9441 af 15/09/1997 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-139-97 om boligændringer - trappelift - fremadskridende lidelse - kostbar/omfattende ændring

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 200389-97

Ankestyrelsens principafgørelse O-139-97 om boligændringer - trappelift - fremadskridende lidelse - kostbar/omfattende ændring

Resume:

Der kunne ydes hjælp til trappelift til 66-årig mand med en rygmarsklidelse med fremadskridende muskelsvind og lammelse. Ankestyrelsen vurderede, at der var grundlag for at tilsidesætte nævnets skøn som åbenbart urimeligt.

Ankestyrelsen lagde vægt på ansøgers alder, ønske om at forblive i den hidtidige bolig, hvor han havde boet de sidste ca. 35 år, samt at ønsket kunne imødekommes uden at der var tale om en mere kostbar eller omfattende ændring. *)

Kassation:

Principafgørelsen har ikke længere vejledningsværdi

Kassationsdato:

15-06-2009

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 110 af 26. februar 1996 - § 15, stk. 5 og § 59, stk. 1

Vejledninger:

Socialministeriets cirkulære nr. 152 af 17. december 1986 om hjælp til boligindretning, omsorgsarbejde og befordring efter bistanndsloven - pkt. 1, pkt. 3

Note:

*) Se også SM O-33-88 og SM O- 57-96.

Sagsfremstilling:

En 66-årig mand ansøgte kommunen om hjælp til etablering trappelift.

Ansøger led af en rygmarsklidelse med muskelsvind og lammelse i form af amyotrofisk lateral sklerose. Sygdommen var fremadskridende med dårlig prognose, og han ville derfor have et stigende behov for hjælp i det daglige.

Ansøger havde gennem en lang årrække beboet eget hus sammen med hustruen. Huset var i 3 etager, hvoraf der i stueetagen var indrettet toiletforhold og sovemulighed, idet ansøger ikke var i stand til at benytte kælder og 1. sal.

Ansøgers største problem var adgangen til huset, hvor der var 6 trin på en udvendig trappe. Han havde svært ved at holde i gelænderet og kunne ikke medbringe ganghjælpemiddel på trappen. Det var på grund af pladsforholdene ikke muligt at løse problemet ved en rampe.

Kommunen gav afslag på ansøgningen, idet man lagde vægt på, at boligen som helhed betragtet vurderedes ikke at blive bedre som opholdssted for ansøger ved opsættelse af en trappelift. Kommunentilbød i stedet at være behjælpelig med at finde en egnet 1 plansbolig.

Ankenævnet fandt ikke grundlag for at pålægge kommunalbestyrelsen at yde ansøger hjælp til den ansøgte trappelift, idet man lagde vægt på, at der var tale om en ikke ubetydelig udgift.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på vurdering af det udøvede skøn efter bistandslovens § 59, hvorefter boligen ikke, selv med en trappelift, ville være egnet som opholdssted for ansøger. Sagen var antaget som supplement til SM O-57-96.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at ansøger var berettiget til hjælp til trappelift efter bistandslovens § 59.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at trappeliften måtte anses som nødvendig for at afhjælpe ansøgerens sygdomsbetingede svagelighed og derved gøre boligen bedre egnet som opholdssted.

Ankestyrelsen lagde desuden vægt på ansøgers alder, ønske om at forblive i den hidtidige bolig, hvor han havde boet de sidste ca. 35 år, og at dette kunne imødekommes uden at der var tale om en mere kostbar eller omfattende ændring.

I denne forbindelse kunne et beløb på 60.900 kr. excl. moms til etablering af en trappelift i følge Ankestyrelsens praksis ikke anses for at være en mere kostbar boligændring, jf. SM O-33-88.

Ankestyrelsen lagde endelig vægt på, at etablering af en trappelift måtte anses for en boligændring, der naturligt faldt ind under de boligændringer, hvortil der, evt. som udlån, kunne ydes hjælp efter § 59.

Der havde således efter det oplyste om ansøgers helbredsmæssige og boligmæssige forhold ikke været grundlag for at afslå ansøgningen med henvisning til, at boligen selv med trappelift ikke skønnedes at være egnet som opholdssted for ansøger.